

۲۰۲۰/۰۸/۱۶

محمد حیدر اختر

انواع شکنجه زندانیان در خاد:

امنیت به دست خاد - معادل ک. گ. ب - پولیس مخفی حکومت کمونیستی خلق و پرچم بود. این دستگاه مکان های بازداشت [زندانیان سیاسی] را اداره می کرد و به شکنجه و قتل در مقیاس گسترده ای مبادرت می ورزید. هرچند رهبری خاد به طور رسمی به عهده دکتر نجیب الله بود، ولی «بعد از اشغال افغانستان توسط اتحاد جماهیر شوروی، مرد چهل ساله ای تاجیک تبار شوروی به نام وطن شاه [...] مسئولیت بخش شکنجه و بازجویی دستگاه خاد

را در ساختمان های خاد به عهده گرفت.» (۱) زندان پلچرخ در دوازده کیلومتری شرق کابل، پس از صدور حکم عفو عمومی زمانی که ببرک کارمل به قدرت رسید، خالی شد. در فروری سال ۱۹۸۰، ببرک کارمل مقررات حکومت نظامی را برقرار کرد و زندان ها دوباره پُر شدند.

در اوایل سال ۱۹۸۶، گزارش منتشر شده توسط سازمان ملل در مورد وضعیت حقوق بشر در افغانستان، با نكوهش [از «اکسا» پولیس مخفی زمان تره کی و حفیظ الله امین - ولی احمد نوری] ، و «خاد» [پولیس مخفی زمان ببرک کارمل و نجیب الله احمد زی - ولی احمد نوری] ، از این دستگاه به عنوان «ماشین شکنجه» توصیف کرد. (۲) این گزارش حاکی از آن است که خاد از هفت مرکز بازداشت در کابل نظارت می کند:

- ۱- دفتر شماره ۵ خاد، معروف به "خاد پنج".
- ۲- دفتر مرکزی خاد در ولسوالی شش درک.
- ۳- ساختمان وزارت داخله/ کشور.
- ۴- دفتر بازجویی مرکزی خاد، موسوم به «صدارت».

■ ۵- دفاتر شعبه نظامی خاد، معروف به خاد نظامی و دو دفتر خصوصی در نزدیکی ساختمان صدارت.

■ ۶- خانه احمدشاه خان وزیر دربار اعلیحضرت محمد ظاهر شاه.

■ ۷- خانه وزیر اکبرخان، دفاتر خاد در ناحیه حوزه بانکات. (۳)

خاد همچنین "دو صد خانه انفرادی" در اطراف پایتخت و همین طور در شهرهای بزرگ زندان ها و پست های نظامی را در اختیار دارد. (۴)

این سند ادامه می دهد:

"با توجه به ماهیت شکنجه"، انواع تکنیک های شکنجه به گزارشگر خاص گزارش شده است.

یک افسر سابق پلیس امنیت، در شهادت خود از هشت نوع شکنجه پرده برداشته است:

■ اول: شکنجه با الکتروشوک که عموماً در دستگاه های تناسلی مردان و سینه زنان مورد استفاده قرار می گرفت.

■ دوم: کندن ناخن ها با وارد کردن شوک های برقی. ممنوعیت زندانیان از انجام نیازهای طبیعی شان به گونه ای که

پس از مدت معینی موظف به انجام این کار در حضور سایر زندانیان شوند؛

■ سوم: ورود نوک دنده های چوب به مقعد مردان به ویژه به مقعد زندانیان بسیار پیر و محترم؛

■ چهارم: کندن ریش برخی زندانیان، به ویژه مردان سالخورده و شخصیت های مذهبی.

■ پنجم: فشردن گردن زندانیان برای وادار کردن شان به باز کردن دهان به منظور ادرار کردن شکنجه گر در داخل

دهان شان.

■ ششم: استفاده از سگ های پلیس علیه بازداشت شدگان؛

■ هفتم: آویزان کردن زندانیان از پاها برای مدت نامحدود.

■ هشتم: تجاوز به زنان زندانی با پا ها و دستان گره خورده و وارد کردن ابزار های گوناگون به مهبل/ واژن شان. (۵)

به این شکنجه های جسمی باید انواع شکنجه های روانی اضافه شود از جمله:

■ تظاهر کردن به قتل،

■ تجاوز به یک آشنا در مقابل زندانی،

■ فرمان آزادی دروغی. (۶)

مشاوران [ک. گ. ب] اتحاد جماهیر شوروی در بازجویی ها شرکت می کردند و با شکنجه گران خاد هم دست می شدند.

یکی از آن مشاوران دوران خاد کریستوفر اندرو و اولگ گوردیفسکی یادآوری می کنند که "ک. گ. ب برخی از دهشت های

گذشته استالینیستی خود در خاک افغانستان از نو تجربه کرده است". ماموران خاد متشکل از ۷۰۰۰۰ افغان و از آن جمله

۳۰۰۰۰ غیرنظامی می شدند که همه زیر نظارت ۱۵۰۰ افسر ک. گ. ب کار می کردند.

پی نوشت: [نتیجه ولی احمد نوری] در این کتاب با ارائه اسناد موثق و شهادت شاهدان عینی به جنایات بی شماری حزب دیموکرات

خلق و اتحاد جماهیر شوروی و همین طور به گونه ضمنی به اعمال جنایتکارانه بعضی از افراد و گروه های گروه های

جهادی در افغانستان اشاره شده است که در فرصت های مناسب، ترجمه خواهد شد. اقتباس از صفحه جنایات خلق و پرچم .

محمد حیدر اختر

انواع شکنجه زندانیان در خاد

[Akhtar_mh_anwaye_shekaja_zendanian_khad.pdf](#)